

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Изабрани на II редовној седници Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду, одржаној 24. децембра 2021. године, у Комисију за писање извештаја о избору кандидата др Ларисе (Орлов) Вилимоновић у звање научни сарадник, имамо част да поднесемо следећи:

**ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ ДР ЛАРИСЕ (ОРЛОВ) ВИЛИМОНОВИЋ
У ЗВАЊЕ НАУЧНИ САРАДНИК**

Биографски подаци

Лариса (Орлов) Вилимоновић рођена је у Београду 26. маја 1987. године. Студије историје на Филозофском факултету Универзитета у Београду уписала је 2005. године и завршила 2009. године са просечном оценом 9,6. Исте године уписала је докторске студије историје и завршила 2014. године са просечном оценом 10. Докторску тезу под називом *Структура и особине Алексијаде Ане Комнин: Настанак једне личне историје* одбранила је 24. априла 2014. године на Филозофском факултету у Београду.

На завршној години основних студија Лариса (Орлов) Вилимоновић била је стипендиста Министарства омладине и спорта Фонда за младе таленте. На првој години докторских студија постала је стипендиста Министарства науке и просвете. Од 1. фебруара 2011. године до 31. децембра 2019. године, Лариса (Орлов) Вилимоновић била је запослена на Филозофском факултету у Београду у оквиру пројекта бр. 177015: *Хришћанска култура на Балкану у средњем веку: Византијско царство, Срби и Бугари од IX до XV века*, прво у

звању истраживача-приправника, а потом у звањима истраживача-сарадника (2013) и научног сарадника (2015). У новембру 2016. добила је доцентско звање. У периоду од новембра 2016. године до јуна 2017. године радила је као доцент на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду, а потом поново од октобра 2018. године.

Од 1. фебруара 2011. године Лариса (Орлов) Вилимоновић била је укључена у наставне активности на Катедри за историју Византије. Од краја 2016. године самостално је водила предмете на основним и мастер студијама.

Током своје научне каријере Лариса (Орлов) Вилимоновић учествовала је на бројним међународним и националним конференцијама. Залагала се за развој међународне сарадње са Хеленским центром универзитета Сајмон Фрејзер у Ванкуверу, најпре као организатор циклуса гостујућих предавања професора Димитриса Кралиса (мај 2017. године), а потом као гостујући предавач на Универзитету Сајмон Фрејзер у Ванкуверу у јануару 2019. године. Том приликом је одржала два семинара: *Techne Historike – Deliberations on the Literary Aspects of the Byzantine Public Civic Discourse*. (11. јануара 2019) и *Reading and understanding gender stereotyping in Byzantium: A feminist dialogue with Zonaras*. (18. јануара 2019).

Лариса (Орлов) Вилимоновић активно је радила на развоју међународне сарадње између Филозофског факултета у Београду и Универзитета Норт Вест у Сијану (Кина). С тим у вези, заједно са проф. др Дубравком Стојановић, основала је Центар за кинеске студије на Филозофском факултету у Београду. У оквиру активности овог Центра организовала је гостујућа предавања докторанткиња са Одељења за археологију Норт Вест универзитета у Сијану (новембар 2019).

Са др Миленом Репajiћ, научним сарадником Филозофског факултета у Београду, приредила је један број часописа *Limes Plus* (2016. године), тематски посвећен византијској друштвеној историји, у коме су, највећим делом, објављени радови аутора из иностранства. У оквиру 23. Међународног конгреса Византолога у Београду (22–26. август 2016. године), организовала је тематску сесију слободних комуникација под насловом *Rhetoric and History, Rhetoric in History: Creating Discourses in Byzantium*.

У оквиру Међународног конгреса медијевиста у Лидсу (Велика Британија), који је предвиђен за јул 2022. године, у сарадњи са професором Шоном Тафером са Универзитета у Кардифу, организује четири сесије на тему *Byzantine Bodies: Sex and Gender between Discipline and Punishment*, на којима ће бити окупљени водећи стручњаци из области студија рода и студија тела у византологији из САД-а и Европе.

Лариса (Орлов) Вилимоновић била је члан великог броја дипломских и мастер комисија, као и члан две комисије за одбрану докторске тезе: Милене Репацић на Филозофском факултету у Београду (2016. године) и Милана Вукашиновића у Паризу (2019. године).

Лариса (Орлов) Вилимоновић била је ментор дипломских и мастер радова на Катедри за историју Византије. Именована је за ментора докторанду Александру Божанићу, чија је докторска тема *Прокопијев Балкан. Слика и стварност Јустинијанове Балканске политике* усвојена 2020. године.

Научна монографија Ларисе (Орлов) Вилимоновић на енглеском језику *Structure and Features of Anna Komnene's Alexiad: Emergence of a Personal History* у издању Amsterdam University Press-а из 2019. године, оцењена је позитивним приказом у међународном научном часопису.

Због својих радова на енглеском језику у којима користи савремене теоријске приступе, Лариса (Орлов) Вилимоновић препозната је у међународној научној јавности и цитирана је у приручнику о византијској историографији у издању Cambridge University Press-а као релевантна за студије *Алексијаде* Ане Комнин, и такође у најновијем приручнику Oxford University Press-а, по свом пионирском раду у домену наративне теорије и њене примене у оквиру византологије.

Библиографија са анализом радова

I Монографије, монографске студије, тематски зборници, лезикографске и картографске публикације међународног значаја M10

1. Vilimonović, L. Orlov, *Structure and Features of Anna Komnene's Alexiad: Emergence of a Personal History*, Amsterdam University Press 2018
ISBN:9789462980389
Review: Penelope Buckley, *Tulsa Studies in Women's Literature*, [Volume 39, Number 1, Spring 2020](#), pp. 155-157

(M11 – 14)

Монографска студија Ларисе (Орлов) Вилимоновић представља у потпуности ново истраживање теме докторске тезе које почива на потпуно другачијој аргументацији у односу на докторат. Велики научни допринос студије представља смештање *Алексијаде* Ане Комнин у контекст византијске историографске традиције која се посматра дијахроно у великом временском размаку од антике. Осим дијахроног посматрања, аутор умногоме посвећује пажњу и жанровској композицији *Алексијаде* што произилази тек из новог теоријског правца истраживања који је Лариса (Орлов) Вилимоновић започела 2015. године кроз примену наративне теорије у читању византијске књижевности. Хипотеза нове студије почива на премиси да се политички аргумент *Алексијаде* заснива на Аристотеловој дијалектици, те да су и Аристотелова реторика и поетика у самој суштини начина на који је Ана Комнин конструисала свој наратив. Уз деконструкцију композитне реторике *Алексијаде*, аутор је користила и нови, компаративни приступ делу, тумачећи *Алексијаду* као дело са јасном политичком агендом које је састављено за потребе политичког дијалога, настављајући традицију претходног великог историчара и политичара Михајла Псела и водећи борбу против великог историчара њене епохе Јована Зонаре. Уз то, Лариса (Орлов) Вилимоновић је и највећи део свог аргумента саставила као одговор на тада нову студију о *Алексијади* која је изашла 2016. године: L. Neville, *Anna Komnene. The Life and Work of a Medieval Historian*, Oxford University Press.

2. Vilimonović, L.Orlov, "Byzantine Feminisms in the Age of Justinian", *Identities: Proceedings of the 7th International Symposium "Days of Justinian I"*, with the special thematic strand. Ed.Mitko Panov, Skopje 2019, 91-120
ISBN 978-9989-159-96-1

(M14 – 5)

Студија Ларисе (Орлов) Вилимоновић представља феминистичко и постколонијално читање византијске историје у доба цара Јустинијана (527–565). Засновано је на неколико важних Јустинијанових *Нових закона*, *Новела*, и разматра промене које су се догађале у римском друштву VI века. Посебна пажња усмерена је на хришћанске вредности које су имплементирани у законе, попут једнакости полова. Такође, аутор анализира законе који су побољшали статус жена унутар институције брака, али и изван њега. У закључку, Лариса (Орлов) Вилимоновић проширује дискусију о византијским феминизмима изван закона, отварајући широк спектар потенцијалних истраживачких тема попут феминизма у оквиру хришћанског дискурса, естетике и контрукције субјективности. У том смислу истраживање отвара простор за потенцијално храбро размишљање о новом концепту *византијског феминизма* као аналитичком средству за деколонизацију знања о Византији.

II Радови објављени у зборницима међународних научних скуповаМ30

1. Рад представљен на научној конференцији *New Tendencies in Ottoman Researches* на Филозофском факултету у Београду, 5-7. септембар 2019, штампан у целини: Vilimonović, L. Orlov “The fall of Constantinople to the Ottomans in the eyes of Edward Gibbon. A case study in orientalist discourse and post-colonial criticism”. In *Osmanlı İdaresinde Balkanlar*, II. Ed: Prof. Dr. Alaattin AKÖZ - Prof. Dr. Slobodan ILIĆ, Prof. Dr. Doğan YÖRÜK - Phd, Assistant Professor Danko LEOVAC, Konya, Kasım 2020, 399-421.

ISBN: 978–625–7057–68–4

(М33 – 1)

Лариса (Орлов) Вилимоновић у раду разматра дискурзивне особености последњих дана Византијског царства и успона Турака Османлија у наративу Едварда Гибона. Користећи тему *пада* као студију случаја, Вилимоновић адресира питање изградње декадентног Истока у време просветитељства кроз опадање *Грчког царства* и успон *прогресивног* Запада, са посебним акцентом на западну колонизацију хеленског знања. Гибонова

историја опадања и пропасти Римског царства представља парадигму оријенталистичког дискурса и као таква обрађена је кроз постколонијалну критичку теорију. Најважније истраживачко питање лежи у перцепцији Римљана, Грка и Османлија у доба просветитељства и рађања оријенталистичког дискурса који је *оправдао* „цивилизацијске политике“ Запада кроз његову колонизацију и апропријацију хеленске културе.

III Радови објављени у часописима националног значаја M50

1. Vilimonović, L., “Gendering Politics – The Female Authorial Voice of Anna Komnene”, *Annual for Social History 1*, 2015, 7-36

UDK: 821.14'04.09-94

(M51 – 3)

Лариса (Орлов) Вилимоновић у истраживачкој студији користи *Алексијаду* Ане Комнин за потпуно ново читање овог средњовековног текста. Користећи теорије из области феминистичке наратологије аутор одговара на следећа питања – Да ли женски ауторски глас Ане Комнине подразумева присвајање јавног ауторитета? Шта представља типично женску фабулу и да ли је она стриктно раздвојена од мушке фабуле? Да ли су изграђени и женски хероји паралелно са мушким херојима и какве су њихове политичке импликације? Шта су основна начела родног дискурса Ане Комнин? У раду је детаљно приказано, уз опсежне примере из самог дела и анализу појединих термина, у којој мери је овај *женски текст* јединствен и значајан, јер је већ по свом самом жанру у сфери мушког дискурса.

2. Vilimonović, L, M. Repajić, “Introduction: Why Byzantium?”, *Limes Plus. Journal of Social Sciences and Humanities*, Vol. 2, 2016, 5-18
ISSN: 1820-0869

(M51 – 3)

Реч је о уводном, прегледном научном раду у зборнику о новим тенденцијама у оквиру друштвене историје Византије. У раду се сумирају досадашњи правци истраживања. Поред тога, преносе се утисци са одржаног 23. Међународног конгреса византолога у Београду. Рад упућује на нове истраживаче и зборнике који представљају пионирска истраживања у домену друштвене историје Византије и покреће нова научна питања указујући на теме које су досад биле запостављене или оне које уопште нису биле предмет истраживања у оквиру византологије.

3. Вилимоновић, Л. „Политичко перо цариградског учењака: Теодор Продром и „Иринин Круг““, *Београдски историјски гласник* X (2019),23-43

УДК: 821.14'04.09-1

(M51 – 3)

Студија представља значајан допринос науци најпре јер доноси превод песме Теодора Продрома са старогрчког на српски језик. Уз то, Лариса (Орлов) Вилимоновић анализира Продромову песму којој приступа кроз литерарну, историјску и антрополошку перспективу и на тај начин доприноси склапању мозаичне слике о другој генерацији Комнина, њиховом месту у оквиру царског икоса и утицају који су уживали у деценијама после смрти цара Алексија I Комнина.

IV Радови објављени у зборницима са научних скупова националног значаја M60

1. Рад представљен на научној конференцији „*Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности XI*“ у Народној библиотеци „Ресавска школа“ у Деспотовцу. Штампан у целини: Вилимоновић, Л. Орлов, „Химне Богородице у српској поезији XIV и XV века. Прилог проучавању култа Богородице у средњовековној Србији“, *Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности XI*, пр. Г. Јовановић, Деспотовац 2021, 285-313

УДК: 821

(M63 – 1)

Тежиште рада Ларисе (Орлов) Вилимоновић представљају химнографски састави монаха Јефрема и Димитрија Кантакузина посвећени Богородици, као студије случаја за разумевање комплексног феномена развоја култа Богородице у средњовековној Србији. Као оригинални и једини састави посвећени Богородици на ширем културном простору средњовековне Србије, текстови се посматрају у односу на непрекинуту и континуирану византијску мариолошку химнографију. Основна истраживачка питања фокусирају се на разумевање Јефремових и Кантакузинових стихова у односу на мариолошку догматику, и у односу на специфично исихастички доживљај Богородице и њеног места у новом духовном покрету који се ширио Балканом од средине XIII века.

2. Рад представљен на научној конференцији *Научнице у друштву*, одржаној у Српској Академији Наука и Уметности од 11. до 13. фебруара 2020. Године. Штампан у целини у оквиру зборника „Научнице у друштву“, пр. Л. Стевановић, М. Прелић и М. Лукић-Крстановић: Вилимоновић, Л. Орлов: „Између Лете и Мнемосине: Случај једне (не)заборављене византолошкиње“,

ISBN: 978-86-7587-106-4

(M63 – 1)

У раду се говори о Нинослави Радошевић, једној од истакнутих византолога у бившој Југославији и уопште на Балкану. Кроз анализу сећања у посмртним говорима одржаним на комеморацији поводом њене смрти, Лариса (Орлов) Вилимоновић користи специфичну феминистичку проблематику у приступу проблему који се тиче постепених тенденција заборава академског рада жена-научница у оквиру доминантно маскулиних академских дисциплина.

3. Рад представљен на научној конференцији *Касновизантијски и поствизантијски Медитеран: Животни услови и свакодневица*: Vilimonović, L. Orlov, Slika turskog

hamama u očima Augera Gislена de Buzbeka: Evropski imaginarij turske svakodnevice u svetlu mediteranskih kontinuiteta, 65-88
ISBN: 978-86-88813-08-2

(M63 – 1)

У комплексном, мултидисциплинарном раду, кроз слику турског хамама у путопису Аугера Гислена де Бузбека из XVI века, Лариса (Орлов) Вилимоновић успоставља везу између појмова и културних представа о купатилима медитеранског простора током различитих периода. Епизода сагледава кроз уводни дијахрони контекст размишљања о континуитетима медитеранске свакодневице, али и културну симболичку комуникацију која је описивала ова средишта римског урбаног живота у предосманском и османском периоду. Аутор истиче значај описа турског хамама у стварању *Оријента* и генези *надмоћи* Запада, не путем оружја, већ кроз дискурс естетике, етике и еротизма.

V Радови објављени у мађународним часописима M 23:

1. Vilimonović, L. Orlov, “Readings Behind the Early Christian Queer Experiences: Lives and Passions of Transgender Nuns”, *Narodna Umjetnost* 58/2, 2021, 105-124
DOI: 10.15176/vol58no206
UDK:305 39-055.2

(M23 – 4)

Лариса (Орлов) Вилимоновић бави се у студији разумевањем концепта “квира” и квирикустава у оквиру ранохришћанског покрета, следствено ранохришћанским епистемологијама рода и патристичке мисли усмерене на егзегезу полних разлика. У првом поглављу сажето представља хришћанску епистемологију “рода”, која сеже унатраг до античких модела, али исказује и нова тумачења рода која су понудили Григорије Ниски и Максим Исповедник. Аутор у другом поглављу о трансродним монахињама у друштвеној и текстуалној реторици тежи да истакне двоструки значај овог новог хришћанског искуства – новог идентитета – у односу на римско друштво у коме је изникло, због чега га и дефинишемо као “квирикуство” – и у односу на ауторе самих текстова који су ова

искуства преносили и уподобљавали својој публици. У трећем поглављу, “Квиновање женског тела”, (Орлов) Вилимоновић говори о начинима привремених или перманентних телесних модификација којима су монахиње прибегавале у фази родне трансгресије. Ове модификације анализирају се у значењском контексту женског тела у оквиру римског дискурса. У поглављу “Постанак мушкарцем – Одевање и формирање идентитета” аутор анализира, можда, најупечатљивији идентитетски маркер родне трансгресије – одежду, која се такође сагледава у контексту римског друштвеног система и значења која су уписивана у одевање. У закључку (Орлов) Вилимоновић акценат ставља на оновремену “неприродност” ранохришћанског дискурса, када је реч о телу, роду и сексуалности, што је самим тим представљало важну дестабилизаторску компоненту за тадашњи друштвени систем. Поред тога, аутор у закључку истиче како је “неприродност” постепено улазила у хришћански дискурс кроз хришћанску онтологију, враћајући нас на почетак рада и размишљања о томе како су најутицајнији мислиоци источне цркве пружили сасвим револуционарна решења у перцепцији наизглед непорозне родне дихотомије, представљајући брисање родова као ултимативни пут у успону ка Божанском.

2. Vilimonović, L. Orlov, “The Cult of the Theotokos and the Founding of the Medieval Nemanjić State: Readings Between Image and Performance”, *Istraživanja* 3, 2021, DOI: 10.19090/i.2021.32.55-82 UDC: 27-312.47(497.11)

(M23 – 4)

У пионирском раду Лариса (Орлов) Вилимоновић користи теорију перформанса, односно теорију перформативности слике, текста и простора нудећи ново читање идеолошких премиса на којима се заснивало оснивање државе Немањића. Аутор темељно излаже своје теоријске поставке и нови методолошки приступ у који уводи концепт перформативности у сам изворни материјал. Уз то, (Орлов) Вилимоновић уводи култ Богородице као студију случаја у развоју политичке идеологије ране државе Немањића. Интегративном анализом задужбина посвећених Богородици као кључних тачака не само државотворних ритуала

већ и ритуала који су континуирано омогућавали рекреирање слике *новог Константинопоља* на простору Србије у циљу легитимисања власти Немањића, омогућен је један садржински комплекснији приступ анализи важних тема средњовековне политичке историје. У закључку рад повезује идеју перформанса са њеним значајем у рекреирању *живуће слике* Богородице са идеолошким и политичким значајем те нове *просторне иконе* у процесу успостављања *независности* Српске средњовековне државе.

VI Радови објављени у националном часопису међународног значаја M24:

1. Vilimonović, L. „Deconstructing the Narrative, Constructing a Meaning: Why was the Alexiad Written?“, *Zbornik Radova Vizantološkog Instituta* LII, 2015, 207-235

UDC: 821.14'04.09:929"10/11"

DOI: 10.2298/ZRVI1552207V

(M24 – 4)

Рад Ларисе (Орлов) Вилимоновић представља оригинално изучавање византијског наративног текста кроз наратолошку теорију. У домену литерарног критицизма, најважнија питања представљају питање жанра, аутора, односа аутора и текста, приче и дискурса, али и публике. Намера аутора била је да применом метода наратологије, дисциплине која се убрзано развијала од средине шездесетих година XX века, паралелно са идејама структурализма, пост-структурализма и постмодернизма, покуша да укаже на бројне могућности тумачења, како *Алексијаде* у овом случају, тако и свих других византијских извора. Посебну пажњу аутор је усмерила на метанаративне коментаре, који као значајан наратолошки аспект, осликавају њен угао гледања, схватања историје, односно *закона историје, природе историје и правила историје*.

2. Vilimonović, L. Orlov, “Contextualizing Gender in XII century Byzantine discourse: Women and Power in Ioannes Zonaras 'Epitome Historiarum”, *Гласник Етнографског Института САНУ* LXIX (2), 2021, 365-387

DOI: <https://doi.org/10.2298/GEI2102365O>

UDC: 141.72:821.14'04.09

(M24 – 4)

Истраживања Ларисе (Орлов) Вилимоновић представља нормативни концепти рода у *Хроници* Јована Зонаре из XII века. Аутор у раду испитује две родно одговарајуће женске улоге у византијском друштву, фокусирајући се на понашања, активности и атрибуте који су били везивани и очекивани за мајке и удовице, а све у циљу реитерације патријархалне друштвене структуре. У раду аутор покушава да разоткрије динамику између текста и језика кроз главне родне означитеље, који су утицали на равнотежу друштвене и политичке моћи у средњовековном римском друштву. Значајано је то што (Орлов) Вилимоновић користи родну теорију за тумачење византијске историје, откривајући нове садржаје у изворима и отварајући нове дијалоге у оквиру неколико академских дисциплина, постављајући темељ не само за интердисциплинарна тумачења у оквиру хуманистике, већ и у оквирима друштвених наука – антропологије, социологије и психологије.

БИБЛИОГРАФИЈА:

Монографија:

2018, *Structure and Features of Anna Komnene's Alexiad. Emergence of a Personal History*, Amsterdam University Press

(Review: Penelope Buckley, Structure and Features of Anna Komnene's "Alexiad": Emergence of a Personal History by Larisa Orlov Vilimonović, Tulsa Studies in Women's Literature, Volume 39, Number 1, Spring 2020, pp. 155-157)

Научни радови (од 2015. године):

2021, L. Orlov Vilimonović, “Readings Behind the Early Christian Queer Experiences: Lives and Passions of Transgender Nuns”, *Narodna Umjetnost* 58/2, 2021, 105-124

2021, L.Orlov Vilimonović, “The Cult of Theotokos and the founding of the medieval Nemanjić State: Readings Between Image and Performance”, *Istraživanja* 32 (2021), 55-82

2021, L. Orlov Vilimonović, “Contextualizing Gender in XII century Byzantine discourse: Women and Power in Ioannes Zonaras’ Epitome Historiarum”, *Glasnik Etnografskog Instituta SANU* LXIX (2), 265-387

2020, L. Orlov Vilimonović, “Između Lete i Mnemosine: slučaj jedne (ne)zaboravljene vizantološkinje”, in *Women Scholars and Scientists in Society. Proceedings from the Conference Held on 11-13 February 2020*, at SASA, Belgrade, ed. L. Stevanović, M. Prelić, M. Lukić Krstanović, 409-421

2020, L. Orlov Vilimonović, “[Slika turskog hamama u očima Augera Gislena de Buzbeka: Evropski imaginarij turske svakodnevice u svetlu mediteranskih kontinuiteta](#)”, in *Proceedings from the Conference “Late Byzantine and Post-Byzantine Mediterranean”*, ed. by N. Samardžić and V. Stanković (Belgrade) 65-88.

2020, L. Orlov Vilimonović, “Himne Bogorodici u Srpskoj poeziji XIV i XV veka. Prilog proučavanju kulta Bogorodice u Srednjovekovnoj Srbiji” [*Hymns dedicated to Theotokos in the Serbian medieval literature. Contribution to the studies of Theotokos Cult in the Medieval Serbia*], in *Proceedings from the XXVII Annual Symposium (in Serbian)*,

2020, L. Orlov Vilimonović, “The fall of Constantinople to the Ottomans in the eyes of Edward Gibbon. A case study in orientalist discourse and post-colonial criticism”. In *Osmanlı İdaresinde Balkanlar*, II. Ed:Prof. Dr. Alaattin AKÖZ - Prof. Dr. Slobodan ILIĆ, Prof. Dr. Doğan YÖRÜK - Phd, Assistant Professor Danko LEOVAC, Konya, Kasım 2020, 399-421.

2020, L. Orlov Vilimonović, *Byzantine Feminisms in the Age of Justinian*, Thematic Volume: *Identity*, Proceedings of the 7th International Symposium "Days of Justinian I", ed. Mitko B. Panov (Skopje: INI, 2020), 91-121

2019, L. Orlov Vilimonović, “Political Pen of Constantinople’s Intellectual: Theodor Prodromos and Eirene’s Circle”, *Belgrade Historical Review X* (2019), 23-43 (in Serbian)

2016, L. Vilimonović, M. Repajić, “Introduction: Why Byzantium?”, *Limes Plus. Journal of Social Sciences and Humanities*, Vol. 2, 2016, 5-18

2015, L. Vilimonović, “Gendering Politics – The Female Authorial Voice of Anna Komnene”, *Annual for Social History I*, 2015, 7-36

2015, L. Vilimonović, *Deconstructing the Narrative Constructing a Meaning: Why Was the Alexiad Written?*, *Zbornik Radova Vizantološkog Instituta (ZRVI)* 52, 207-235

Укупно (М) = 49, 5

Минимални квантитативни захтеви за стицање звања научни сарадник

Диференцијални услов- Од првог избора у претходно звање до избора у звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:		
		Неопходно XX=	Остварено
Научни сарадник	Укупно	16	49,5
	Обавезни (1) M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52	10	44
	Обавезни (2) M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M41+M42+M43+M51	7	30

Закључак

Кандидат је до сада остварила сразмерно значајан допринос историјској науци оригиналним научним радовима, те давањем новог погледа и тумачења спорних или недовољно истражених питања из историје Византије и византијске цивилизације. Имајући то у виду, као и све напред наведено, закључује се да је кандидат стекла услове за избор у предложено звање. На основу тога, Комисија је слободна да препоручи да се др Лариса (Орлов) Вилимоновић **ИЗАБЕРЕ у звање научни сарадник.**

У Београду,

19. јануара 2022. године

Чланови комисије:

др Влада Станковић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Радивој Радић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Јасмина Шаранац Стаменковић, доцент
Филозофски факултет Универзитета у Нишу